

लघु पाचनम् । रोचनं तर्पणं बल्यं चार्द्रकं परिकीर्त्तितम् । वातपित्तकफेभानां शरीरवनचारिणाम् । एक एव निहन्तास्ति लवणार्द्रककेशरी” वैद्य० ।

आर्द्रपदी स्त्री आर्द्रौ पादौ यस्याः कुम्भपदा० नि० पाङ्गावः
लोप् च पदादेशः । आर्द्रचरणायां स्त्रियाम् । [राजनि० ।

आर्द्रभाषा स्त्री० निलकर्म० । (भाषाणी) भाषपस्युत्रां
आर्द्रम् अव्य० आ+अर्द्र-बा० रस साक्षादादिगणपाठात्
नि० मान्तवं वा । सरसत्वे । आर्द्रकृत्य आर्द्रे क्त्वा ।

आर्द्रशाक न० आर्द्रं शाकमस्य । आर्द्रके ।

आर्द्रवृक्ष पु० कर्मधा० । सरसवृक्षे ततः उत्करा० चतु-
रर्थ्याम् । आर्द्रवृक्षोऽयः तद्गुणसन्निवृत्तदेशादौ लि० ।

आर्द्रालुब्धक पु० आर्द्रानिबले तत्सन्निवृत्तस्थाने लुब्धक इव ।
केतयहे हलायुधः ।

आर्भव पु० ऋभुणा दृष्टं साम ऋभुदेवतास्य वा अण् । ततोयसवने
गेये पञ्चसृक्तात्मके सप्तसामात्मके पवमानभेदे । “आन्वीगव-
शब्दे ७३२ पृष्ठे विवृतमेतत् । “अथ ततोयसवने आर्भवे
पवमान उद्गातारमन्वारभमाणाः ऋभुरसि जगच्छन्दाः”
शत० ब्रा० । “पञ्चच्छन्दा आवाप आर्भवः पवमानः सप्त
सामा” सा० सं० भा० छता ऋतिः ।

आर्य्य पु० ऋ-ग्यत् । १ स्वामिनि, २ गुरौ, ३ सुहृदि च ।
४ अथ कुलोत्पन्ने ५ पूज्ये, ६ श्रेष्ठे, ७ सङ्गते, नाञ्छोक्तौ ८ मान्ये,
९ उदारचरिते, १० शान्तचित्ते “कर्त्तव्यमाचरन् कर्त्तव्यम-
कर्त्तव्यमनाचरन् । तिष्ठति प्रकृताचारे स वा आर्य्य इति
स्मृतः इत्युक्तलक्षणे ११ जने च लि० । “अहीतुमार्थान्
परिचर्य्य यासुहः” माघ । “त्यजेदकस्मात् पतिरार्य्यं वृत्तः”
“वर्णाप्रेतमविज्ञातं नरं कलुषयोनिजम् । आर्य्यरूपमिवानार्थं
कर्मभिः स्वैर्विभावयेत्” “जातोऽप्यनार्थादायायानार्थ इति निश्चयः” ।
“अनार्य्य सार्य्यकर्माणमार्य्यं चानार्य्यकर्मिणम् । संप्रधार्थी
ब्रवीदेतौ न समौ नासमाविति” इति च मनुः ।

आर्य्यत्वेन सम्भाषणे नाटके नियमविशेषाः सा० द०
उक्ता यथा “राजन्निवृत्तिभिर्वाच्यः सोऽपत्यप्रत्ययेन च ।
स्वेच्छया नामभिर्निर्वाच्य आर्य्येति चेतरेः” विप्रैतरै
र्विप्रः आर्य्येति वाच्यः “वाच्यौ नटीसूत्रधाराचार्य्यनाम्ना
परस्परम्” । नञ्चा सूत्रधारः आर्य्येति वाच्यः सूत्रधारेण
च नटी आर्य्या इति वाच्यः । “वयस्तेत्युत्तमैर्वाच्योऽन्यै
रार्य्येति चाप्यजः” । “आर्य्यबालचरितप्रस्तावनादि-
विष्णु” इति वीरच० रामचरितवर्णने लक्ष्मणोक्तिः । “वत्स !

पुत्रक तातेति संज्ञागोत्रेण वा युतः । शिष्योऽनुजस्य वक्त-
व्योऽमात्य आर्य्येति चेतरेः” इतरैरमात्य आर्य्येति वक्तव्यः

“इत्तेन हि भवत्यार्य्यो न धनेन न विद्याया” भा०

उ० ८८ अ० उक्तेः सदाचारेणैव नराणामार्य्यत्वम् ।
आर्य्याऽप्यस्त्वती तत्र व्यापारं कर्त्तुमर्हति” कुमा०
१२ प्राकृतभाषायां स्त्री “सुखबाहूरुपञ्जानां या लोके
जातयो बहिः । स्तेच्छवाचक्षार्य्यवाचः सर्वे ते दस्यवः
स्मृताः” मनुः । १३ श्वशुरे पु० । आर्य्यपुत्रः पतिः
“आर्य्यो ब्राह्मणकुमारयोः” पा० उक्तेः कर्मधारये
ब्राह्मणकुमारयोः परतः प्रकृतिस्वरः ।

आर्य्यक लि० आर्य्य+कार्य्य कन् । आर्य्यशब्दार्थे स्त्रियां टाप्
वा अत इत्त्वम् आर्य्यका-आर्य्यिका । संज्ञायां कन् ।
२ पितामहे पु० । “बालां सामार्य्यकस्तुभ्य” प्रौढनीं
कन्दुहस्तिकाम् । अदात्तु कुन्तिभोजाय सखा सख्ये महा-
त्मने” भा० उ० प० ८८ अ० तुभ्यमार्य्यकः तवार्य्यकः पिता-
मह इत्यर्थः । कृष्णं प्रति तत्पितृस्त्वसुः कृत्या वाक्यमिदम् ।
आर्य्यगृह्य लि० आर्य्यस्य गृह्यः पक्ष्यः । आर्य्यपक्षीये ।
“तमार्य्यगृह्यं निमृहीतधेनुः” रघुः ।

आर्य्यदेश पु० आर्य्याणां वासाहीदेशः । आर्य्यावर्त्तादौ देशे
आर्य्यधर्म पु० आर्य्यस्य धर्मः । सदाचारे ।

आर्य्यपथ पु० आर्य्याणां पन्थाः अच् समा० । सदाचारे
आर्य्यमार्गादयोऽप्यत्र । [पुत्रे च ।

आर्य्यपुत्र पु० आर्य्यस्य श्वशुरस्य पुत्रः । १ भर्त्तरि २ मान्यस्य
आर्य्यप्राय पु० आर्य्यः प्रायो बल्लोऽत्र । आर्य्यावर्त्तादौ
देशे “जाङ्गलं शस्यसम्पन्नमार्य्यप्रायमनाविहम् । वश्यमान-
तसामन्त्वाजीव्यं देशमावसेत्” मनुः ।

आर्य्यभट्ट पु० ज्योतिषपन्थविशेषकारके विद्वङ्ग्रेहे स हि
“प्रणित्यैकमनेकं सत्यां देवतां परं ब्रह्म । आर्य्यभट्टस्त्रीणि
वदति गर्णितं कालक्रियां गोलम्” इत्युपक्रमस्य गणि-
तकालक्रियाभूगोलं निरर्खितवान् । भूगोलखगोलशब्दयोः
तन्मतमुदाहरिष्यते । तस्य च जन्मकालः स्वपन्थे एव
तेनोक्तः “पञ्चव्यानां षष्टिर्यदा व्यतीतास्तयस्य युगपादाः ।
अधिका विंशतिरव्दास्तदिह मम जन्मनोऽतीताः” । तेन
कलेः ३६२० वर्षेषु गतेषु तस्य जन्म । तन्मतमुदाहर्य्य च
सि० शि० कचिद् कचित् दूषितमिति तस्य भास्कराचा-
र्यात् प्राचीनत्वम् । [पत्य विज्ञापयामि” प्रबो० ।

आर्य्यमिश्र पु० कर्म० । गौरवान्विते “एवमार्य्यमिश्रान् प्रणि-
आर्य्यवृत्त न० आर्य्यस्य वृत्तम् । १ सदाचारे “सत्यधर्माद्यवृत्तं